

PRIEKULES BAPTISTU DRAUDZE

Janvāris (94) – 2014

Ir sācies jauns, Dieva žēlastības dāvināts gads!
Esiet sirsniņi sveicināti pirmajā svētdienā šajā gadā! Gribētu vēlēt mums visiem šo Vārdu:
BET MAN TAS IR PRIEKŠ, TUVU BŪT PIE DIEVA,
KA ES SAVU CERĪBU LIEKU UZ TO KUNGU KUNGU,
KA ES IZTEICU VISUS VIŅA DARBUS. Ps.73:28 (no 1907.g. izd.)
Lai jebkurā situācijā mēs varētu tikt atrasti Dieva tuvumā! Tas ir tik svarīgi.
Viņš nav tālu nevienam no mums! Lai Viņa tuvums ir mūsu stiprums!
Sieviešu kalpošanas apvienības vārdā - Zenta

~~~~~  
Gadu mijas ciemiņi **Blanša un Dens Alleni** šajās dienās mums tik daudz ir devuši!

Noslēdzies brīnišķīgs Pāru seminārs „Attiecību ugunsкура uzkurināšana”, ko mūsu novadam dāvināja Priekules draugi Dens un Blānša Alleni (Makgregora baptistu draudze, Fortmeiersas pilsēta Floridas štats, ASV). Lektorī dalījās desmit laimīgas laulības noslēpumos, stāstīja par četriem gadalaikiem laulības dzīvē (jaunlaulāto posmu, karjeras un ģimenes veidošanas posmu, “tukšās ligzdas” posmu un pensijas posmu), kā arī dažādajiem šķēršļiem un grūtībām, ar ko pāri sastopas šajos dažādajos dzīves posmos.

Dens un Blānša stāstīja par savu 41 gadu ilgo laulības pieredzi dažādu konfliktu risināšanā, par šķēršļiem savstarpējā komunikācijā; par dažādajām valodām, ko savstarpējā saziņā izmanto dzīvesbiedri, tādējādi viens otru nedzirdot un nesaprotot; par to, cik svarīga attiecībās ir attieksme, un ka tieši

negatīva vai pozitīva personīgā attieksme pret otru raisa attiecīgi negatīvas vai pozitīvas jūtas un darbības gan pašā, gan dzīvesdraugā; par to, ka “zāle ir zaļāka” nevis aiz žoga, bet tur, kur tu pats to laisti – cik svarīga ir savstarpējo attiecību izkopšana ar kvalitatīvu laiku divatā u.c. lietām; par to, ka svarīgi ir ļaut sadzīt emocionālajām rētām un neplēst tās vairs vaļā, pieminot pagātnes lietas, dzīvesdrauga kādreiz izdarīto vai neizdarīto u.c. tēmas.

Kopā seminārā piedalījās 22 pāri. Šis bija pirmais ievadseminārs pāriem Priekulē, un semināra klausītāji aicināja lektoros un organizatorus šādus seminārus turpināt un izvērst plašumā un dziļumā, skarot arī citas pāriem svarīgas tēmas kā, piemēram, finansiālo nesaskaņu pārvarēšana u.c.

*Kristīne Jaunzeme*

*Bija iespēja divus vakarus būt kopā ar Denu un Blanšu Bībeles studijās par mācekļošanu. Jēzus Lielo Pavēli mēs visi, cerams, zinām © /Mateja 28:18-20/ Kā autoritatīvam rīkojumam pavēlei nepastāv izvēles iespēja. Neviens, kas atsakās paklausīt, nedrīkst saukt sevi par Kristus sekotāju! Jēzus pavēle evaņģelizēt visā pasaulē, mācot un pavairojot mācekļus, nebija ieteikums, kuru var apsvērt – pildīt vai nepildīt, bet gan pavēle, kura jāpilda. Mācekļu pienākums ir ievērot un mācīt visas lietas, ko Jēzus pavēlējis. Kļūt par mācekli – tas ir process, gājums uz priekšu līdz pat virsotnei, kur Viņš mūs sauks par saviem mācekļiem, kur mēs būsim izpildījuši tās prasības, ko Jēzus mums ir izvirzījis.*

~~~~~  
Augstu zem cirka kupola akrobāts staigāja pa virvi, stumdam savā priekšā vienriteņa ķerru. Pēc otrā pārgājiena viņš uzdod publikai jautājumu: “Kas tic, ka es arī trešo reizi pārstumšu ķerru otrā pusē?” Kad ir pacēlušās vairākas rokas, akrobāts jautā vienam: “Vai jūs ticat?” “Protams, tāpēc es pacēlu roku.” “Tad sēdieties ķerrā!” Te izrādījās, ka šim skatītājam un arī pārējiem bija ticība, bet nebija drošas pārliecības.

Dievs prasa, lai ticīgajam būtu tāda ticība, kas ir droša pārliecība. “*Jo ticība ir stipra pašaušanās uz to, kas, cerams, pārliecība par neredzamām lietām.*” (Ebr.11:1) Dievs no mums

prasa uzticēšanos. No senā Ābrahāma, kas Jaunajā Derībā nosaukts par ticības tēvu, Dievs prasīja vairāk nekā akrobāts. Dievs paaugstinājās, vai Ābrahāms tik droši tic Viņa spējai modināt mirušos, ka ļautu šādā cerībā mirt savam mīļajam dēlam Īzakam.

Protams, Dievs neļāva Īzakam mirt uz altāra. Viņš tikai ļāva Ābrahāmam un viņa dēlam parādīt pasaulei, cik liela ir Dieva mīlestība uz kritušo cilvēci. Ābrahāms tikai vienu brīdi redzēja Īzaku saistītu guļam uz altāra akmeņiem, un šis brīdis bija briesmīgs. Debesu Tēvs redzēja Savu Dēlu piekaltu pie krusta un lēni mirstam

Tevi Kāds mīl vairāk nekā Tu spēj iedomāties...

Mīlestība mums ir vajadzīga gandrīz tikpat ļoti cik ūdens un ēdiens, lai mēs spētu dzīvot. Un mīlestību mēs saņemam un dodam katrs sev saprotamā veidā. Bieži vien arī gadās mīlestību pārprast, jo kas vienam ir mīlestības darbi, citam šķiet ļoti aizdomīgi un varbūt pat šķiet, kā pilnīgi kaut kas pretējs, kaut kas ļoti slikts.

Apustuļa Pāvila vēstulē Romiešiem 5:8 ir teiks, ka Dievs Savu mīlestību uz mums pierāda ar to, ka Kristus par mums mira, kad vēl bijām grēcinieki. Kristus upuris ir augstākā no mīlestības izpausmēm un diez vai cilvēka mūžā kaut tuvu ir iespējams saprast vai izjust tik lielu mīlestību. Un, lai es personīgi saprastu sava Debesu Tēta mīlestību pret mani, Viņš tik ļoti daudz un bieži, pārprotami, pat dažkārt nepamanāmi, ikdienas man parāda savu mīlestību caur dažādām ikdienišķām situācijām.

Dievs mani māca mīlēt caur darbiem, neprasot materiālu atlīdzību. Paklausot Viņa aicinājumam atsaukties kādam sniegt palīdzību, atsakoties no savām ērtībām un atdodot savu labāko laiku cita labā, es vistiešākajā veidā pasniedzu cilvēkiem Dieva mīlestību. Un interesantākais ir tas, ka Dievs neatstāj mani tukšā. Nekad neviena reize, kad Dievs aicina aizliegt sevi un kalpot citiem, neatstāj mani iztukšotu. Par patiesu attieksmi, par pareizi saprastu Tēva aicinājumu un atsaukšanos tam, Viņš bagātīgi atlīdzina. Un Bībelē ir teiks, ka Dievs neskatās tā, kā redz cilvēki; cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet Tas Kungs uzlūko sirdi (1.Sam.16:1). Un Dievs zina visas manas vajadzības un Viņa atlīdzība par sava bērna pareizu sirds attieksmi ir trīsdesmit, sešdesmit, un simtkārtīga.

Šeit varu piebilst, ka neviens laicīgā darba devējs vēl nekad man nav atlīdzinājis par darbu trīsdesmitkārtīgi ☺

Rādīt mīlestību citiem, darīt mīlestības darbus, aizliegt sevi... Tas viss izklausās ļoti gudri un bieži vien neiespējami, jo godīgi varu atzīt, ne visi cilvēki man ir mīlami. Bet tas ir treniņš. Ļoti regulārs un grūts treniņš, un tikai lūdzot Dieva palīdzību un spēku mīlestība ir iespējama.

Kādreiz bērnībā ļoti kašķīgi dzīvoju ar savu brāli. Šķiet, ka vienīgās domas man par viņu bija, kā no brāļa atbrīvoties... Tik ļoti viņa personība mani kaitināja. Bieži apmetos uz dzīvi pie omītes, lai tikai nebūtu ar brāli jābūt zem viena jumta. Mamma regulāri par manu sūdzēšanos, ka brālis ir man nodarījis pāri, teica: "Atbildi uz ļaunu ar labu!" Omīte teica to pašu. Nelieģšu, ka man viņas bieži ar to šķita dīvainas. Es pat bieži biju saniknota, kad par dunku sānos no brāļa man ir viņam jāatbild ar apskāvienu. Fui! Nē! Tur tak

"jāgāž" pretī ar dubultu spēku! Bet paldies Dievam, ka visu bērnību šī mācība ir bijusi - atbildēt ar mīlestību.

Bieži valsts institūcijās, kurās, iespējams, ierēdņiem ētikas nodarbībās un saskarsmes ar klientiem nodarbībās, mīlestība netiek mācīta, līdz ar to, piemēram, Valsts ieņēmumu dienesta darbinieki īpaši prot pat spēcīgi trenētu cilvēku mīlestībā izaicināt un radīt šovu "kurš kuru naidā pārspēs". Bet ģimenē ieliktie pamati - atbildēt ar mīlestību; pret ļaunumu ar labu; ja sit, tad pagriez arī otru vaigu, nevis atbildēt arī ar sitienu... Šie pamati satricina arī rūdītos ierēdņus, liek nekad nesmaidošam cilvēkam izvilkst smaidu, visnocietinātākajai sirdij liek sajusties mīlētai un patiesi mīlētai.

Dažkārt gadās piedzīvot dziļu vilšanos cilvēkos un nodevību. Kad no visas sirds esmu bijusi atvērta, atklāta un gatava ziedot visu sevi citu labā, un pēc kāda laika atduros pret to, ka mana mīlestība ir rupji izmantota. Pat pārprasta un pagriezta visļauņākajā nozīme pret mani. Tādā brīdī arī esmu vērsusies pret Dievu un kliegusi sāpēs, kāpēc tad tā? Vai tiešām esmu pelnījusi tādu attieksmi un ko esmu darījusi nepareizi, ja mīlestība tiek pārprasta? Bet Dieva mīlestība arī tika pārprasta, tie, kas teica Jēzu mīlam, paši Viņu arī nodeva un sita krustā. Bet Dievs nepārtrauca mīlēt cilvēci... Vēl vairāk, Kristus upuris bija kā plīvurs pāri cilvēku grēkiem, lai Dievs ar savām šķīstajām acīm spētu mūs uzlūkot. Tāda mīlestība arī man māca pārklāt nodevību un māca raudzīties pāri, tā kā Dievs uz mums raugās. Raudzīties uz sirdi.

Visbrīnišķīgākais, ko varu saņemt par savu mīlestību uz cilvēkiem ir kaut viens jautājums: "Kā tu to dari? Es arī tā gribu iemācīties darīt? Kas Tev palīdz?" Bez Dieva mīlestība nav iespējama!

Kāds pavisam mazs piedzīvojums, kas man parāda, cik ļoti tieku mīlēta no debesīm... Kādā reizē, kad pie meitas ciemojās viņas draudzenīte un arī palika nakšņot mūsu mājās, no rīta pamodos ar lielu suņa "buču"; mirkli vēlāk, jau runcis mani "badīja" un murrājot apliecināja, cik laba esmu viņam; vēl pēc mirkļa mazu pēdu dipona liecināja, ka mana meita ir modusies un skrien sildīties pie manis, atskrējusi, ātri aplika rokas man ap vidukli un paslēpās zem manas segas; un vēl pēc maza mirklīša atskanēja meitas draudzenītes sauciens: "es te vairs nevaru pagulēt, no "lielās" istabas ļoti nāk Estellas mīlestība!" un ar lielu lēcieni man blakus ievēlās otra meitenīte ☺ Tādu mīlestības krāvumu vienā rītā tikai Dievs var iedot! ☺

Estella

Aicinājums labas gribas cilvēkiem ...

Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā (LSPA) katru gadu studē aptuveni 1200 jauno sporta speciālistu un no tiem apmēram 130 studenti dzīvo LSPA studentu dienesta viesnīcā. Daudziem šis kļūst par mājām uz 4 gadiem, kamēr tie studē bakalaura studiju programmā, citiem uz vēl ilgāku laiku, ja tie izvēlas turpināt studijas. Dievs ir dāvājis mums vīziju LSPA kopmītnēs izveidot kapelu (lūgšanu istabu). Tā būs vieta, kur studentiem un kopmītniekiem darbiniekiem pavadīt laiku vienatnē ar Dievu. Vieta, kur sapulcēties, lai studētu Bībeli, pielūgtu un slavētu mūsu Kungu un Pestītāju Jēzu Kristu. Ir kāda ļoti piemērota telpa kopmītnieku 2. stāvā, tikai tai nepieciešams ļoti nopietns remonts.

Ezras grāmata 1:5-6 *"Tad cēlās Jūdas un Benjamīna ģimeņu galvas, arī priesteri un levīti, ikviens, kura garu Dievs bija modinājis, lai ietu un celtu tā Kunga namu Jeruzālemē. Un visi apkārtējie ļaudis stiprināja viņu rosību ar sudraba traukiem, ar zeltu, ar mantām, ar lopiem un ar dārgām dāvanām, pie tam visu to viņi ziedoja labprātīgi."*

Latvijas Sporta Pedagoģijas Akadēmijas kopmītnēs būs pirmās Latvijā, kur tiks iekārtota kapela. Dievs ir lietojis Gunitu Tālbergu un viņas komandu, lai tiktu sadzirdēta ideja un tā tiktu realizēta. No savas puses gribu būt atbalstošs, cik vien tas iespējams, tāpēc arī aicinu jūs atbalstīt materiāli šo darbu, kurā biedrība "Sporta kapelānu serviss" būs tā juridiskā vienība, kura slēgs līgumu ar LSPA. Esmu pilnībā pārliecināts, ka jūsu pārskaitījums tiks "apdrošināts" arī ar jūsu lūgšanām par šīs vietas svētīgu lietošanu. Vairāk kā skaidrs, ka tā būs stratēģiski svarīga vieta kapelānu darba attīstībai sporta pasaulē Latvijā.

Aizvien ir arī citas iespējas un vajadzības, tāpēc būšu pateicīgs arī par ziedojumu biedrības darba atbalstam citās iespējās. Esam tuvu tam, lai dažos sporta klubos sāktu darboties sporta kapelāni. Ir vajadzīgs finansējums informatīvam darbam sporta klubos un federācijās.

Pēteris Tervits

Ziedojumus, lūdzu, pārskaitīt uz šo kontu:

Banka DNB

Swift kods: RIKOLV2X

Konta numurs LV42RIKO0002013243370

Saņēmējs: Biedrība "Sporta kapelānu serviss"

Reģistrācijas numurs: 40008188437

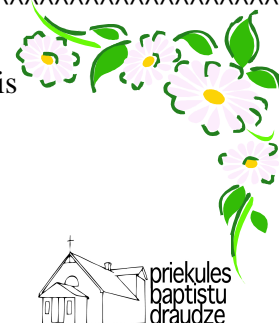
Informācija saņēmējam: kapelai LSPA kopmītnēs (ziedojot kapelas veidošanai);

vispārīgai lietošanai (ziedojot biedrības citiem darbiem)

Sveicam dzimšanas dienā!

6.01. – Rita Ķere
6.01. - Inga Vadone – 25 gadu jubileja
8.01. – Inga Sisene
9.01. – Rosvita Blūma
12.01. – Silvija Meniķe – 65 gadu jubileja
13.01. – Gunta Judkauskā

15.01. – Modris Baumanis
15.01. – Inese Spēka
16.01. – Iveta Dirnēna
20.01. – Ilma Mūrniece
22.01. – Tāļivaldis Keris

priekules
baptiņu
drāudze